

Исхвалевамъ, *va.* sonner.

Исхвъркамъ, *va.* partir; || *исхвъркать, v. imp.* ils volatilisent, ils éjaculent.

Исхвъркане, *sn.* la volatilisisation; || *способъ за —, Chim.* volatilisable, *adj.*

Исхвъркателенъ, *adj.* éjaculateur; || *Chim.* volatil; || *става —, v. imp.* il se volatilise.

Исхвъркателность, *sf.* la volatilité.

Исхвърлване, *sn.* l'éruption *f.*, la vidange; 1. (*на повечето букви оми една рѣчь*), l'abréviation; 2. (*нѣщо отъ смѣтка*), la souffrance; 3. *което е за —, excrémenteux et -mentiel ou -mantiel, adj.*

Исхвърлванеа (*отъ море*), *sn. pl.* le varech.

Исхвърлений ечемикъ (*отъ бира*), *sm.* la drague.

Исхърлямъ, *va.* rejeter, abolir, déblayer, désarçonner, excréter, éjaculer; 1. *fig.* éliminer; 2. (*на брѣгъ-тъ ладя*), échouer; 3. (*книги*), écarter; 4. (*книга въ игра*), se défausser; 5. *исхърля огънь (за сол-княкъ)*, *v. imp.* il vomit.

Исхърча, *v. imp.* il saillit, il sourde; || (*за вода*), elle jaillit; || (*за теуливость*), il rejaillit.

Исхърчане (*на вода*), *sn.* la saillie.

Исхърчителенъ, *adj.* jaillissant.

Исхлупенъ, *adj.* déprimé.

Исхлупнеа, *v. imp.* il s'écaille.

Исхлупявамъ, *va.* se creuser.

Исхълмеване, *sn.* la concavité; || *Vén.* la cavée.

Исхълмень, *adj.* creux; || *Bot.* rétus.

Исходъ (*Моисеева книга*), *sm.* l'exode *m.*

Исхокамъ, *va. pop.* régouler.

Исхранване, *sn.* la sagination.

Исхранено пиле, *sn.* la gelinotte.

Исхрчване [*срѣдство за —, Méd.* flegmogogne, *adj. sm.*

Исхъртно дѣло, *sn. fig.* le grec.

Исхъртень, *adj. fig.* leché.

Исхъртявамъ, *vn.* se raffiner.

Исхѣбене, *sn. dim.* l'usure *f.*

Исхѣбенъ, *adj.* usé, disgracié de la nature; || *fig.* obtus.

Исхѣбявамъ, *va.* emousser, tronquer, détériorer, user, difformer, ébrécher; || *-ca, vr.* se détériorer, s'user, se blaser.

Исчезнувамъ, *vn.* disparaître, s'évanouir, se dérober, se fondre, s'envoler, se perdre, tomber; || *fig.* s'aplanir, s'éclipser; || *pop.* s'épouffer.

Исчезнуване, *sn.* la disparition *et* -parution; || (*на Рона*), la perte du Rhône.

Исчервевамъ, *va.* étripier.

Исчерпевамъ, *va.* épuiser, puiser, délabrer; 1. *fig.* tarir; 2. (*вода*), assécher; 3. (*водата изъ ладя*), agréner; 4. (*всичкитѣ срѣдства*), être au bout de son rouleau; 5. (*съ давань*); *fig.* pressurer.

Исчерпване, *sn.* l'épuisement *m.*, puisage *m.*; || *способъ —, Math.* methode d'exhaustion *f.*

Исчерпливъ, *adj.* épuisable.

Исчървень, *adj. fig.* craquoise.

Исчърстване, *va.* nettoyer, purger, dégorger, désobstruer, *vider*; 1. *Méd.* déterger; 2. (*каль-та*), débourber; 3. (*копыто у конь*), parer.

Исчърстване, *sn.* la vidange.

Исчудвамъ, *va.* étonner, surprendre; || *-ca, vr.* s'étonner de, s'ébahir; || *-меса (единъ на другъ)*, *pl.* s'entr' admirer.

Исчудване, *sn.* l'étonnement *m.*, ébahissement *m.*; || *гледамъ съ — на*, être en contemplation; || *извънъ себи-си съмъ отъ —, je n'en reviens pas.*

Исчуденъ, *adj. fam.* ébaubi.

Исчуквамъ, *va.* forger; 1. (*жельзо*), battre; 2. (*местопленъ металлъ*), écrouir; 3. (*облы сждове*), bosseler.

Исчукване, *sn.* le forgeage; || (*на место-пленъ металлъ*), écrouissement *m.*

Исчуквателенъ, *adj.* maniable; || *fig.* obéissant.

Исчукливость, *sf.* la malléabilité.

Исчукваливъ, *adj.* forgeable, malléable.

Исчуфилевамъ, *vn. pop.* s'épouffer.

Исчѣквямъ (*нѣщо*), *va. fig.* guigner.

Исцѣпвамъ, *va.* éplicher.

Исцѣпване, *sn.* l'épluchage *et* -chement *m.*

Италијанска гайдичка, *sf.* la sourdaline.

— маслина, *sf.* la picholine *et* olive —, *f.*

— опера (*въ Паризъ*), *sf.* les bouffis *m.*

— свойница (*въ говоренето*), *sf.* un italianisme; || *употрѣбявамъ —, va.* italianiser.

Итрий (*металлъ*), *sm. Chim.* l'yttréum.

Ихневмонъ (*фараонова мълкча*), *sm. quadr.* l'ichneumon *ou* rat de Pharaon, *m.*

Ихнографически, *adj.* ichnographique; —ски, —ment. [l'ichnographie *f.*

Ихнография (*планъ ради сграда*), *sf. Archit.*

Ихнографъ (*брѣздиць*), *sm.* un ichnographe.

Ихтене, *sn.* l'écho *m.*, résonnance *f.*, résonnement *m.*, tintement, son *m.* [tique.

Ихтителенъ, *adj.* retentissant, phonocaptr.

Ихтиологически, *adj.* ichtyologique.

Ихтиология (*рыбословіе*) *sf.* l'ichthyologie *f.*

Ихтиологъ, *sm.* un ichthyologiste *et* -logue.

Ихтя, *vr.* sonner; || *ихтя, v. imp.* il retenti, elle résonne.

Ичоланъ (*султански слуга*), *sm.* un icoglan.

Ичкини (*конски*), *sm. t.* le trot; 1. *вървя съ —, vn.* trotter; 2. *който върви съ —, trotte-menu, adj.*; 3. *конъ съ —, le trotteur*; 4.

Ищахъ (*пріетъ, пріѣдка*), *sm. t.* l'appétit *m.*; || *нѣмане —, Méd.* l'inappétence *f.*

Ищене, *sn.* la prétention, complainte *f.*, imploration, curiosité, fantaisie *f.*; || *fig.* la démangeaison.